

Resina Thus seu Olibanum offic. dictum c. v. n. 4. Lovan. Arab. Conder. Avic. λιβαν^ο Diosc. l. 1. c. 87. Thus à θυῶν Sacrificio. † Resina cupressi c. v. n. 5. κυπρια Diosc. l. 1. c. 92. * - Cedri vel Cedria Plin. l. 24. c. 5. c. v. n. 6. κεδρία Diosc. l. 1. c. 105. * Myrrha, c. v. n. 7. μυρρα Diosc. l. 1. c. 73. 77. 78. 79. Theophr. g. h. 4. Gal. 8. simpl. Staete est myrrha liquida * - Styrax seu Storax C. B. n. 8. p. 502. στυραξ Diosc. l. 1. c. 80. Plin. l. 12. c. 25. 17. est liquidus & siccus succus vel lacryma arboris, dicitur & Calamintha quod calamis olim afferebatur. Alestorab. Arab. Avic. Ind. † Liquidambar C. B. n. 9. Ocosolt Americanis. Monard. Ambra liquida. † - Bdelium Plin. l. 12. c. 9. c. v. n. 10. p. 503. βδέλλιον, μάδραλλον aliis bolchum Diosc. l. 1. c. 80. * - Benzoinum offic. dicta c. v. n. 11. Benzoinum Matth. Benzoum, Benzoi, Afa dulcis Cord. hist. Ben judæum Ruell. Benevinum Linsc. * - Copal. c. v. n. 12. Monard. Pancopal Frag. Xolochopalli Mex. thuri simile & copal cahuiel præstantius Monard. Suchi copal p. 9. Ind. occ. * Resina abiegna Indica Monard. C. B. n. 13. f. v. l. c. † - è pinu & picea liquida C. B. n. 14. κροφονία Diosc. l. 1. c. 92. * - Carthaginensis Monard. C. B. n. 15. † - Ambre facie C. B. n. 16. Clus. exot. l. 4. c. 6. * - Tacamahaca C. B. n. 17. Monard. p. 9. Ind. occ. l. 4. c. 29. v. Populus. * - Caranna C. B. n. 18. Ind. occ. p. 8. l. 4. c. 29. † - aliis Gummi Elemi offic. C. B. n. 19. p. 504. est resina, non gummi, lacryma oleæ æthiopicæ Diosc. l. 1. c. 141. * - vel succus instar visci J. B. c. 62. * - vel succus asphaltis similis odore anetheri J. B. c. 60. * - alia solidior. J. B. l. c.

Resina sicca. C. B. l. c.

— Colophonia C. B. n. 1. κροφονία Diosc. l. 1. c. 92. * - sicca ζυγα. quæ vel Strobilina, Abiegna, Pineæ, Piceæ.
— Strobilina στροβιλίνη C. B. n. 2. Diosc. l. 1. c. 92. * - Abictina ἰλαπίνη C. B. n. 4. Diosc. l. c. † - ambræ facie. J. B. l. c. c. 52. * - Americana sive Carthaginensis it. novi orbis l. B. T. l. 9. c. 37.

Restia bovis. Rest. Harrovv. Angl. v. Anonis. Restrincl. Gall. v. Lentiscus. Reticulatum tophaceum marin. Reticulum marin. Retiformis planta marina, v. Coralloides. Retusa. C. B. p. 366. v. Fucus fermicularis. Reubarbare. Armen. Revend, Reuwand. syr. v. Rha. Rezanuale. Arab. v. myrobalanus.

RHA. Rheu, Rheum, ρη. Diosc. l. 3. c. 2. Rhacoma, Recoma. Plin. l. 27. c. 12. Rha barbarum off. Rabarbaro. Ital. Rhabarbe. Gall. Rhubarbe. Angl. Park. Cl. 2. Rhabarber. Germ. Tab. l. 2. p. 598. Rhebarber. Belg. v. Reubarbarum. Ravend, Revend. Arab. & Armen. Atravend. Arab. it. Ravedseni. Avic. Ind. Reuwand. Syriæ. Arpobanum. ἀρποβάνον Coptis. Taihoang. Sin. i. e. summe flavum. it. Ravam. Sin. Boym. Raved Cini Ravend. Sin. it. Kan-Tay-huam. Sin. Boym. Tai-hoam. Sin. Andr. Müll. plura v. infra.

Rhabarbarum, quod hodie per Moscoviam ex Tartaria, China & India orientali præstantissimum Europæis adfertur, radix est, & per excellentiam virtutum, quas possidet, tanquam radicum ferè omnium regina absolute radix vel RHA vocatur. Etsi verò Dioscorides suam ρη vel ηῆον Ponticum constituat, nec de Barbaro loquatur: Ammianus etiam Marcellinus l. 22. historiar. rhabarbarum à Sarmatia fluvio, quem Ptolomæus l. 5. c. 9. ρη vocat (hodie Volga, à Tartariis Edel.) dici vult; quoniam verò rha sive ponticum sive barbarum nobis non fluviis (etsi olim circa illum ejus proventus uberius fuerit & forsitan hodie detur) sed radice est quidem per eminentiam virium, quas habet, radix est & nominatur, placet etiam inhaerere huic nominis rationi & rha radicemque pro una eademque re sumere. Nam & Cornel. Celsus in Antidoto Mithridatis, rha Ponticum vocat radicem Ponticam, unde utriusque vocis significatio liquet. Et ῥη Græcis, radix Latinis, à rha ρη derivari videtur. Nam ῥη vel ῥηον aliis ρη, ηον. Diosc. apud Æginet. etiam in famin. genere legitur ῥηα ρηον & in notis Diosc. ῥηα. Interposito igitur ζ fit ῥηζα. Porro ῥηφαις, ῥηφαις rhabphanus quasi ῥη φαις lucida vel transparens radix dicitur, quemadmodum inter rhabphanos tales dantur; φαις enim lucidus dicitur, unde φαις, ηδὲ Sol, tanquam Solum omnium luminum lumen. Sed & ῥηφαις aliis ῥηφαις & ῥηφαιον (unde ῥηφαιον πη. v. Hyoscyamus) rapum Latinis, ῥηφαι deduci videtur. Ex quibus omnibus apparet vocabulum τὸ ῥη vel ῥη antiquitus & jam obsoleto peregrino nomine radicem vel ῥηζαίον in genere vocari, & in specie rha barbarum, radicem nempe illam barbaram sive peregrinam, Indicam, quæ ob virtutum præstantiam in humano corpore omnium laudem superat. Paul. Ægin. distinguere videtur inter rha & rheon: Bibant (inquit de prægnantium mulierum doloribus) de radice Pontica, quæ vernaculâ lingua rha dicitur: Si magis subducere velimus, de rheo parum admisceamus. Et lib. 7. de antidot. rhei barbarici meminit. Item Mesue l. 2. med. purg. c. 5. tria facit rhei genera: unum indicum, quod ravedseni vocant, omnium præstantissimum. 2. Barbarum. 3. Turcicum omnium ignavissimum. Hoc ultimum forsitan rhacoma erit Plinii, quoniam Plinius quidem suam rhacomam formâ externâ cum rhabarb. convenientem describit; quoad vires verò nullam ei virtutem laxandi, qualis in rhabarb. datur, attribuit. Virtutes rha Pontici Diosc. & rhacoma Plinii legantur apud suos auctores. Certum est, vires hujus præstantissima radicis pro diversitate locorum & specierum, (quod omnibus vegetabilibus contingit) multum inter se differere.

Spec. & Diff. C. B. l. 3. f. 4. p. 116. J. B. T. 2. l. 23. c. 10. & in App. T. 2.

Rha barbarum offic. C. B. n. 1. J. B. l. c. Rheu, Rheubarbarum, rheon barbaricum Ægin. = barb. i. e. Peregrinum, Indicum vel Arabicum, quia olim Arabia Barbaria Græcis. Isidor. rhavedseni Mes. rha vedseni Avic. Ind. * - - Matth. C. B. n. 2. idem est. * - Ponticum, rheum Ponticum fol. lapathi maj. glabro C. B. n. 3. Rhapontif. Tab. l. 2. p. 602. Rhapontyfe, Pol. Syrenn. l. 3. c. 2. rhe, rheum Diosc. * - - fol. Helenii incano C. B. n. 4. rhacoma, rhecoma Plin. Dod. Gall. † - - incano angusto C. B. n. 5. - - alt. fol. angustiore Lob. Lugd. † - fol. rotund. pro barbaro ex Ungar. missum. M. Hoffm! * - barb. montis rhodopei. v. rha pont. fol. lapathi maj. glabro Alpini, vel lapathum rotundifol. P. Amm. * - barb. Indic. Castor. v. Bryonia, Mechoacann: alba. C. B. p. 297. * - Monachor. Trag. C. B. p. 115. v. Lapathum hortense latifol. Amamanthla Mexic. Münch Rhabarber. Tab. l. 2. p. 146. † - capitatum it: - ponticum. v. Centaurium majus. J. B. l. c.

Rhapontica, ῥηπον ῥηον. v. Hyoscyamus. Rhabdion, ῥηβδιον. v. Halimus. Rhacoma Plinii. v. Rha ponticum. C. B. 4. Rhagadiolus. Cxf. C. B. p. 128. v. Hieracium capitulum inclinans, sem. adunco.

RHAMNUS. Plin. l. 24. c. 14. ῥημν^ο. Hipp. f. 5. p. 140. l. 7. Theophr. i. h. 15. 3. h. 17. i. caus. II. Diosc. l. 1. c. 120. Rhamno Marraca, Maruca. Ital. Matth. p. III. Scambrones. Portug. Cambrons. Hiss. Matth l. c. Kuckshorn. Angl. Merr. Stehdorn. Germ. Tab. l. 3. p. 78. 3. Bodlat. Boh. Zal. Naufsig, Naufegi. Maur. rit. Matth. l. c. Spina. Judicum c. 9. Pfal. 58. Hauscit. Tripolitanis. Hausfegi. Arab. Rauw. Rhamnus aliis Persephonium ῥησφονιον. Leucacantha λευκακνηθα. Spina alba, Spina cerualis. Atadis ἀτάδης Aphria. Rhamni folia igni sacro, ulceribus serpentibus illuminantur. Veneficia depellunt rami adibus adaptati. Diosc. l. c.